

[Mimi Jakobsen]

jeg virkelig er noget af det, der kan bære en lille smule positivt fremad, for jeg indrømmer, at med den ungdomsarbejdsløshed, vi har, kan det være svært at få øje på nogle positive elementer. Men hvis det rygte, om jeg så må sige, breder sig i erhvervslivet, at nu gælder det om at få skaffet sig nogle unge mennesker, der skal have den rigtige uddannelse, så man har dem, når det begynder at knibe med at få en uddannet arbejdsstyrke, tror jeg virkelig, det vil kunne løse nogle af problemerne. Og hele den holdning vil vi gerne se afprøvet, inden der bliver skredet ind over for erhvervslivet.

Der er ingen tvivl om, at hvis man i øjeblikket ville gennemføre en lovgivning, som tvang dette ned over hovedet på erhvervslivet – bortset fra at man kan diskutere, om man skal lave sanktioner for arbejdsgivere, der ikke vil have unge mennesker, som om det var en straf at tage dem i forvejen – ville man slå den store forståelse, der trods alt er i erhvervslivet i dag for disse unge menneskers problemer og for erhvervslivets eget uddannelsesproblem, i stykker. Derfor kan vi under ingen omstændigheder stemme for dagsordenen.

Vi vil da gerne være med til senere at se på, i hvor høj grad disse pladser er blevet oprettet, om vi har fået det fornødne antal, men jeg vil gerne understrege, at vi vil være meget lorne ved at gennemføre en lovgivning på et tidspunkt, hvor vi i øvrigt på alle busser og overalt på reklameposters her i byen ser, at vi skal producere os ud af krisen. Det gør man ikke ved at pålægge erhvervslivet noget, som de måske oven i købet er indstillet på at ordne ved egen kraft.

Steen Folke (VS):

Jeg vil starte mit indlæg med et kort uddrag af et interview med en EFG-pige fra HK-området. Interviewet er lavet, en måned før hun forlod basisuddannelsen. Jeg citerer:

»Da jeg havde fået afslag fra de første 20-25 steder, fik jeg det virkelig dårligt med mig selv. Jeg troede, jeg var dum, og at jeg aldrig ville finde noget. Til sidst endte det med, at jeg mistede appetitten. Jeg kunne ikke spise noget, jeg tabte mig og fik for meget mavesyre. Først fik jeg nogle tabletter imod mavesyre. Så gik jeg sammen med min far op til lægen og fortalte ham, at jeg stadig

havde det dårligt. Jeg havde taget mine karakterer og alle afslagene fra firmaerne med. Jeg var blevet bange. Jeg følte mig dum. Lægen sagde, at jeg bestemt ikke var dummere end andre, og så gav han mig nogle nervepiller, som jeg har taget siden. Jeg holdt dog op her i sidste uge, da jeg endelig fik en praktikplads. Det var, ligesom jeg med det samme kom i bedre humør og igen fik det godt med mig selv.«

Interviewet er fra undervisningshæftet »Konflikt eller samarbejde«, som er udsendt af Danmarks Skoleradio. Interviewet med HK-pigen her, som hedder Mette, fortæller os lidt om, hvor hårdt presset de unge er i kampen om praktikpladserne, og så har Mette endda været heldig, for hun fik trods alt til sidst en praktikplads.

Undervisningsministeriets undersøgelse vedrørende praktikpladssituationen pr. 1. september 1980 viser, at kun 42 pct. af de elever, der startede på en basisuddannelse i august 1979, har fundet en praktikplads. Resten er gået ind i andre uddannelser, ud i ufaglært arbejde uden uddannelsesmæssigt sigte eller er røget ud i ungdomsarbejdsløshed.

Værst er situationen for pigerne. Hvor 56 pct. af drengene den 1. september 1980 havde fået en praktikplads, var det kun lykkedes for 35 pct. af pigerne. At pigerne altid har været ringere stillet i uddannelsessystemet, har været kendt i masser af år, men at drengene nu også løber med praktikpladserne inden for typiske kvindeuddannelser, kvindeerhverv, som f.eks. HK og servicefagene, viser, at situationen er blevet betydelig forværret for pigerne under krisen. Pigerne har generelt langt større vanskeligheder med at finde en praktikplads, og det gælder inden for næsten samtlige fag. Situationen vil nærmest blive kaotisk, når ca. 28.000 EFG-lærlinge om en måned forlader basisskolerne. Der er allerede nu problemer med ca. 10.000 praktikpladser.

Af skitseplan for udbygning af EFG-uddannelserne fra 1980 til 1990, som er udsendt af direktoratet for erhvervsuddannelserne, fremgår det, at man planlægger en forøgelse af antallet af elever til basisuddannelserne fra 1979 til 1990 på ca. 40 pct. Hvis udbygningsplanerne følges, vil situationen blive katastrofal for EFG-lærlingene, såfremt der ikke tages nogle politiske beslutninger nu.